

စမ်းစမ်းနဲ့ (သာယာဝတီ)

ကမ္ဘာကြီးနဲ့ကိုင်ပေါက်မယ်

မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ

လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်က သိကျွမ်းခဲ့သော စမ်းစမ်းနွဲ့(သာယာဝတီ)။

တက်ကြွ နိုးကြားသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦး၊ အလားအလာရှိသော စာပေတပည့်မ ကလေးတစ်ဦးနှင့် ပြည်သူတို့ အတွက် စွန့်စားရသော ကေဒါတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် ရင်းနှီးလာရသော စမ်းစမ်းနွဲ့(သာယာဝတီ)။

စမ်းစမ်းနွဲ့(သာယာဝတီ)ကို မတွေ့ရတာ တော်တော်ကြာသွားပြီ။ နောက်ဆုံးတွေ့ရသည် က တော့ တစ်ခုသော မေဒေးနေ့ ပြည်လုံးကျွတ် အလုပ်သမား နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်။

ထိုအချိန်တွင် သူမသည် ကျောင်းဆရာမကလေးလည်း မဟုတ်တော့။ သတင်းထောက် လည်း မဟုတ်တော့။ ကုန်သွယ်ရေး ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် သူမသည် အပျိုကလေးလည်း မဟုတ်တော့။ အိမ်ထောင်ကျနေလေပြီ။

ထို့နောက်တော့ သူမနှင့် မတွေ့ရတော့ပါ။ ယနေ့တိုင် ဖြစ်၏။

မနေ့တစ်နေ့ကတော့ ကျွန်တော်မရှိတုန်း အိမ်ကို လာသွားလေသည်။ သူ ရေးသော စာအုပ်တွင် အမှာ စာ ရေးပေးပါဆိုပြီး "ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ကိုင်ပေါက်မယ်"ကို ထားခဲ့၏။ သူ့ ပထမလုံး ချင်းစာအုပ် ဆိုသည်

ကိုလည်း ထားခဲ့၏။ သမီး ကြည်သာမြင့်က ထိုလုံးချင်းစာအုပ်ကို ဖတ်နေစဉ် ကျွန်တော်က "ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ကိုင်ပေါက်မယ်"ကို ဖတ်လိုက်သည်။

ဟော...တွေ့ပြီ။ စမ်းစမ်းနဲ့(သာယာဝတီ)ကို ဝတ္ထုရေးဆရာမတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် တွေ့နေရပေပြီ။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတွေ့ကြရသည့်ကာလအတွင်း သူမသည် အိမ်ထောင်ကျရုံမက အကျဉ်းထောင်လည်း ကျလိုက်သေးသည်။ သားသမီးတစ်ယောက်မက လေးယောက်ပြည့်အောင်ပင် မွေးလိုက်သေးသည်။ ဆောင်းပါးတွေ၊ ဝတ္ထုတိုတွေသာမက ကဗျာတွေလည်း ရေးလိုက်သေးသည်။

သူ့လက်ရာများ အနက် ထောင်မှ ထွက်ပြီးမှ ရေးသော ကဗျာများကို ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်မိ သည်။ ဘဝခံယူချက် တည်ငြိမ်ပြီး အနုပညာရသမြောက်သော ကဗျာများ ဟု မှတ်သားမိလိုက်ပါ သည်။

ယခု စမ်းစမ်းနဲ့(သာယာဝတီ)ကို ပြန်တွေ့ရတော့ ရင့်ကျက်သော ဝတ္ထုရေးဆရာမ တစ်ယောက်အနေနှင့်တွေ့ရလေရာ တအံ့တဩနှင့် ဝမ်းအသာကြီးသာရ၏။

ရင့်ကျက်သော ဝတ္ထုရေးဆရာမတစ်ဦးဟု ခေါ်လိုက်ခြင်းမှာ မြောက်ပင့်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ခေါ်သင့်ခေါ်ထိုက်လို့ ခေါ်လိုက်ခြင်းပါ။

လွန်လေပြီးသော ၁၅ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်အတွင်း သူမ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဘဝသည် လည်းကောင်း၊ လူမှု ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဘဝသည် လည်းကောင်း အတွေ့အကြုံမျိုးစုံဖြင့် ကြွယ်ဝ လာလေရာ သူ့ဘဝ ခံယူချက်သည် တည်ငြိမ်လာသည်။ လေးနက်လာသည်။ ယထာဘူတကျလာသည်။ သူ့ကလောင် အရည်အသွေးကလည်း တောက်ပြောင်လာသည်။ လှပလာသည်။ ဆန်းသစ်လာသည်။

"ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ကိုင်ပေါက်မယ်"သည် ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် မရင်းနှီး မကျွမ်းကျင်သော လောကသစ်တစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ။

စတီရီယို တေးဂီတလောကတည်း။ စတီရီယို တေးဂီတတွင် မွေ့လျော်နေကြသော ခေတ်လူငယ်တို့ ၏ လောကတည်း။

သူမသည် စတီရီယို တေးဂီတလောကကို တစ်ဖက်သတ်ရှုတ်ချ ပစ်ပယ်သော အမြင်ဖြင့် မကြည့်၊ စာနာထောက်ထားသော အမြင်ဖြင့် ကြည့်သည်။ ။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အချက်များကို ဖော်ထုတ် တင်ပြသလို အားနည်းချက်များကို ထောက်ပြသည်။ ။

စတီရီယိုတေးဂီတကို ဖန်ဆင်းမှုအနုပညာအဆင့်မြင့်အောင်၊ အမျိုးသားရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု နှင့် သဟဇာတဖြစ်လာအောင် သိမ်းသွင်းလိုသော စေတနာကို ပြထားသည်။ ။

စတီရီယို တေးဂီတလောကသစ် အကြောင်းကို ခြယ်မှုန်းရာ၌ သူမသည် ပေါ့ပေါ့တန်တန် လုပ်သည် မဟုတ်။ စေ့စေ့စပ်စပ် သေသေချာချာ အပင်ပန်းခံကာ လေ့ လာပြီးမှ ခြယ်မှုန်းခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိသာလှပါသည်။ ။ စတီရီယိုတေးဂီတမှာ သူကိုယ်တိုင် ဈာန်ဝင်နေသည် အထိ လေ့လာထား ဟန် တူပါသည်။ ။

စတီရီယိုတေးဂီတ လောကသားများ ဖြစ်သော ဇာတ်ကောင်များကို လူ့စရိုက် သရုပ်ဖော်ရာ မှာ လည်း ပီပြင်နိုင်နင်းလှသည်။ ။

ဂျွှန်ကွန် ခေါ် အေးနုနုသွင်၊ နေဇော်လတ်၊ ကျော်စိုးအုပ်၊ တေဇာထင်အောင်၊ ကံရာဇာ၊ တော်မီ၊ ဟယ်ရီ စသူတို့ မှာ ကျွန်တော်တို့ ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့သော ဇာတ်ကောင်များ ဖြစ်သည်။ ။ တကယ့်ခေတ်သစ်မှ ခေတ်လူငယ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရေးရမည်ဆိုလျှင်

နာမည်ရှာဖို့ ပင် ခက်နေပေလိမ့်မည်။ သူတို့ သည် ကိုယ်ပိုင်ဥပဓိရုပ်နှင့်၊
သီးခြား စရိုက်နှင့်၊ တစ်မူထူးသော စွမ်းရည် နှင့် ကိုယ်စီကိုယ်င ဖြစ်ကြ
သည် ။

လွတ်လပ်သော အမျိုးသမီးကလေးများ နေကြသည့် ပုဂ္ဂလိကဘော်
ဒါဆောင်ဘဝကို ဖော်ပြ ရာမှာ လည်း အကွက်စေ့ပြီး သဘာဝကျလှသ
ည် ။

မိန်းမပျိုကလေးများ ဘာကြောင့် လွတ်လပ်စွာ နေချင်သည် ကိုလ
ည်း အကြောင်းယူတ္တိ ခိုင်လုံစွာ ပြထားသည် ။

စမ်းစမ်းနဲ့(သာယာဝတီ)သည် တစ်ခုသော မိသားစု၏ သာမန်မဟု
တ်သော ဘဝကိုလည်း တင်ပြထားသည် ။ ကိုယ့်အလိုကိုသာ ရှေ့တန်း
တင်ပြီး သားသမီးအလို လုံးဝထည့်မစဉ်းစားသော အဖေနှင့် သားသမီး
များ ၏ ဝိရောဓိကို ရဲ့ ဝံ့စွာ ဖော်ပြထားသည် ။ ဂျှိုက်စ် ခေါ် အေးနုသွင်
အပေါ် တွင် ထားရှိအပ်သော နေဇော်လတ်၏ အချစ်နှင့် ကိုမင်းဦး၏ အ
ချစ်တို့ ကို နှိုင်းယှဉ်ပြထားပြီး အချစ်စစ်ကို သဘောမှန်ခေတ်ဆန်သော
မိန်းကလေးတစ်ဦးက ဘယ်လိုအနိုင်ပေးပုံကို သရုပ်ဖော် ထားသည် ။

သူမ၏ စာပေရေးဟန်ကို အနည်းငယ် ထင်မြင်ချက် ပေးပါရစေဦး။
စကားလုံး သုံးနှုန်းပုံနှင့် တွဲဖက်ပုံတို့ မှာ ဒဂုန်တာရာနှင့် တူသလိုလိုရှိ
သည် ။ ဝါကျတည်ဆောက်ပုံနှင့် သရုပ်ဖော်ပုံတို့ မှာ မောင်သာရနှင့် တူ
သလိုလိုရှိသည် ။

သို့သော် ဆရာကြီးများကို ပုံတူကူးချထားသည် ကား မဟုတ်။ ဖန်ဆ
င်းသော အနုပညာဖြစ် သဖြင့် သူမ၏ ကိုယ်ပိုင်ရေးဟန် ဖြစ်နေပါသည်
။ နားထဲ၊ မျက်စိထဲ ချောခနဲ ချောခနဲ ဝင်သွားသော
စာပေရေးဟန်လည်း ဖြစ်နေပါသည် ။

ဝေါဟာရသစ်တွေကလည်း သူ့နေရာနှင့်သူ ဆီလျော်စွာ ပါသည် ။
ခေတ်လူငယ်များ လောက၊ အထူးသဖြင့် စတီရီယို တေးဂီတလောကမှ
ခေတ်စား ပျံ့နှံ့နေသော ဝေါဟာရများမှာ ကျွန်တော်တို့ လူကြီးတွေ နား
မလည်ကာမျှဖြင့် လွယ်လွယ်နှင့် ပစ်ပယ်အပ်သော ဝေါဟာရများ မဟု
တ်ပါ။ သူတို့ ကို လည်း သက်သက်ညှာညှာဆန်းစစ်ပြီး လက်ခံသင့်သည်
ကို လက်ခံရပေမည်။ သူ့နေရာနှင့်သူ ဆီလျော်စွာ သုံးနိုင်လျှင် များ စွာ
ထိမိသော စကားလုံးများ ဖြစ်ပါသည် ။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် "ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ကိုင်ပေါက်မယ်"မှာ ဝတ္ထု
ကောင်းတစ်ပုဒ်၏ အင်္ဂါ ရပ်များ နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း၊ စမ်းစမ်းနဲ့ (သာ
ယာဝတီ)မှာ ရင့်ကျက်သော ဝတ္ထုရေးဆရာမတစ်ဦး ဖြစ်လာကြောင်း၊
နောက်ထပ် ခုလိုဘဝကို လေးနက်စွာ ခံယူပြီး ကြိုးကြိုးစားစား လေ့
လာကာ ရေးသားမည်ဆိုလျှင် အောင်မြင်မှုတွေ
ရစရာအလားအလာရှိကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

သိန်းဖေမြင့်

၁၇-၄-၇၅

စမ်းစမ်းနဲ့ ပြောလိုပါသည်

ငုံသစ်ဦးတို့ တဝေဝေ ဖူးပွင့်ဆဲကာလ။

စာရေးဆရာသစ်များ ဟောတစ်ယောက်၊ ဟောတစ်ယောက်ပေါက်
ဖွား လာပြီး လုံးချင်းဝတ္ထု ရောင်စုံ တောင်လိုပုံနေသော ခေတ်ကြီးတွင်
ကျွန်မသည် "မြမရှား၊ စိန်မရှား အလွန်ပင် များ ပါရဲ့ " လုံးချင်းဝတ္ထုဖြင့်
ခပ်ရဲရဲ ပွဲဦးထွက်ခဲ့သည် ။

ယင်းဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်မထံသို့ အဝေး၊ အနီးမှ ပဲ့တင်သံများ
စွာ တုံ့ပြန်ရိုက်ခတ်လာ ကြပါသည် ။

အပေါင်းအသင်းတို့ ၏ ဝေဖန်ရေး မြားချွန်ကလေးများ ကျွန်မပတ်
လည်တွင် ရွှံ့ခနဲ ရွှံ့ခနဲ ထိုးစိုက်လာကြပါသည် ။

ခြုံ၍ ပြောရလျှင် ကျွန်မ၏ ပွဲဦးထွက် လုံးချင်းဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်၍
တစ်စုံတစ်ရာသော ဦးတည်ချက်ကို ဆုပ်ဖမ်းမိကာ ကျေနပ်သူလည်း ရှိ
သည် ။

နိုင်ငံရေး အရိပ်အယောင်ပြကာ လူငယ်တို့ ၏ အချစ်ကို အလေးပေး
တင်ပြထားသော အပျော် ဖတ် ဝတ္ထုဟူ၍ အားမရသူများ လည်း ရှိသည်
။

အပစ်အခတ်၊ အကွေ့အပတ်များ ထင်သလောက် မပါ၍ "လျှို့ဝှက်

သည်းဖို့ ရသမမြောက်" ဟု ဆိုကာ စင်တော်မကောက်လိုသူများ လည်း ကြုံရပါသည်။ ။

ဝေဖန်ရေးကို လေးစားသူပီပီ အားလုံးသော ဝေဖန်ချက်များကို တခု တစ်ခု ပြန်ကြားလျက် ရှိပါသည်။ ။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ဝေဖန်ချက်၊ မိတ်ဆက်စာများကိုလည်း တတ်အားသရွေ့ အချိန်ယူ ပြန်ကြားနေဆဲဖြစ်ရာ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြန်စာ နှောင့်နှေးရသည့်အတွက်ကိုမူ ခင်မင်ဖွယ် သော စာဖတ်သူများက ခွင့်လွှတ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်မိပါသည်။ ။

ကြုံကြိုက်၍ ဝန်ခံရပါလျှင် ကျွန်မ ရေးခဲ့သော ဝတ္ထုများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်မကိုယ်တိုင် အားမရလှပါ။ မကျေနပ်သေးပါ။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အားမလိုအားမရနှင့် လွှတ်လိုက်ရပါ သည် ၊ လျှော့လိုက်ရပါသည် ၊ ယာယီ ရောင့်ရဲလိုက်ရပါသည်။ ။

သို့သော် လေးစားအပ်သော ယနေ့ ဝတ္ထုဖတ် ပရိသတ်ကြီးကို အရုပ်လို၊ သစ်ငုတ်လို အထင် သေး၍ မရစကောင်းပါ။ ။ ဝတ္ထုရေးသူတစ်ဦးဘက်မှ စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းအပ်သည့် စည်းမျဉ်းကို မကျိုးမပေါက်စေခဲ့ပါ။ ။ စာဖတ်သူတို့ ၏ ဦးနှောက်ကို အဆိပ်မခတ်ခဲ့ပါ။

တစ်စုံတစ်ခုသော ဦးတည်ချက်ကို အနုပညာဘောင်တွင်းမှ တင်ပြရန် ရည်ရွယ်ရင်းဖြင့် ဝတ္ထု ရေးဆရာဘဝကို ကျွန်မ ခံယူခဲ့ပါသည်။ ။

ဝတ္ထုရေးသူမှာ အဘိဓမ္မာ ကျမ်းစာရေးသူ မဟုတ်ပါ။ ။ စာရေးဆရာနှင့် ကျမ်းပြုဆရာမှာ များစွာ ခြားနားပါသည်။ ။

သို့ကြောင့်လည်း ကျွန်မ ဖန်ဆင်းထားသည့် အနုပညာလက်ရာဝတ္ထုများ တွင် နိုင်ငံရေးအဘိ ဓမ္မာ စကားလုံးများ အတုံးလိုက် အခဲလိုက်ထ

ည့်ရေး၍ ပညာပြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

နောက်ပြီး ယနေ့မြန်မာပြည်တွင် အင်အားအကြီးမားဆုံး ဝတ္ထုဖတ် ပရိတ်သတ်ဖြစ်နေသည့် ပျိုရွယ်သူ ဆယ်ကျော်သက်များ ၏ စရိုက်သဘာဝကို ကျွန်မ လေးစားရပါသည်။ ။ ဝတ္ထုရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် သူတို့ ကို ပစ်ပယ်၍ မရပါ။ သူတို့ စရိုက်၊ သူတို့ အထာကို အပေါ်စီးကထိပါး၍ မဖြစ်ပါ။ သူတို့ နှင့် မကင်းကွာစကောင်းပါ။

သူတို့ သဘာဝကို လေးစားမှ သူတို့ နှင့် နီးစပ်နိုင်ပါမည်။ သူတို့ နှင့် အနီးစပ်ဆုံးနေရာတွင် ရပ်၍ ကျွန်မ တင်ပြချင်သည် များကို အနုပညာဘောင်အတွင်းမှ တင်ပြသွားလိုပါသည်။ ။

နောက်တစ်ခုမှာ လူ့စရိုက်သဘာဝကို ကျွန်မ အလေးထား၍ ခြယ်မှုန်း ဖွဲ့နွဲ့တတ်ပါသည်။ ။

ယုတ္တိ ယုတ္တာ ကျော်လွန်သော အလှည့်အပတ်၊ အကွေ့အလိမ်များကို မည်သို့မျှ ဦးစားမပေး ချင်ပါ။

ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်တွင် ဇာတ်လမ်းကောင်းရန် အမှန်လိုအပ်သော်လည်း အဓိကကျသည် ဟု ကျွန်မ မယုံကြည်ပါ။ စရိုက်သဘာဝပီပြင်မှုသာ ပဓာနဖြစ်ပါသည်။ ။ ဇာတ်လမ်း အဓိကထားလိုသူများ အတွက် ရုပ်ပြကာတွန်းများ စွာက ဆန္ဒဖြည့်စွမ်းလျက် ရှိပါသည်။ ။

ကျွန်မ၏ ဇာတ်ကောင်များ သည် လူ့စရိုက်သဘာဝနှင့် ကင်းလွတ်နေသော စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ် လိုက်များ မဟုတ်ကြပါ။

"ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ကိုင်ပေါက်မယ်"တွင် ပါဝင်သမျှ ဇာတ်ကောင်အားလုံးမှာ ကျွန်မ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသော တကယ့်လူသားတို့ ၏ ကိုယ်ပွားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ လူများ စွာ၏ စရိုက်ကို အနီးကပ်

လေ့ လာပြီးမှ ဇာတ်ကောင်များကို ကျွန်မ ဖန်ဆင်းယူပါသည်။ ။ ယင်းဇာတ်ကောင်များကို "ခွင်"ချပြီးမှ ဇာတ်လမ်း ဖြစ်လာရပါသည်။ ။

ဖန်တီးမှု အနုပညာနှင့် အတတ်ပညာ မရင့်ကျက်သေး၍ ကျွန်မဝတ္ထုများ တွင် လူ့စရိုက်၊ လူ့သဘာဝပီပြင်မှု အင်အားနည်းသေးသည် ကို ဝန်ခံပါသည်။ ။

သို့သော်လည်း ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ပရမ်းပတာ တင်ပြချက်မျိုးမဟုတ်သည် ကိုမူ စာဖတ်သူ များ သတိထားမိကြပါလိမ့်မည်။ စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးပမ်းခြယ်မှုန်းထားသော ကျွန်မ၏ စေတနာကို လေးစားအပ်သော စာဖတ်သူများ ခံစားမိကြသည် ဆိုပါလျှင် ကျွန်မ ကြည်နူးနှစ်သိမ့်နိုင်ပါပြီ။

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူများ ထံမှ ထက်မြဲသော ဝေဖန်ရေး မြားဦးချွန်ကလေး များကို ကြိုလင့်လျက် ရှိပါသည်။ ။

အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

စမ်းစမ်းနွဲ့(သာယာဝတီ)

၁၇-၄-၇၅